

دانشگاه علوم پزشکی اراک
دانشکده پزشکی

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اراک

دانشکده پزشکی

پایان نامه جهت دریافت دکترای عمومی

عنوان

مقایسه تاثیر تجویز پره مدیکیشن دکسمتومیدین و رمیفتانیل و لابتالول قبل از انجام

الکتروشوک بر پاسخ های همودینامیک و زمان تشنج در بیماران سایکوتیک

استاد راهنما

دکتر حسام الدین مدیر (متخصص بیهوشی، دانشیار)

دکتر بیژن یزدی (متخصص بیهوشی، دانشیار)

اساتید مشاور

دکتر اسماعیل مشیری (متخصص بیهوشی، دانشیار)

دکتر حمیدرضا جمیلیان (متخصص روانپزشکی، دانشیار)

پژوهش و نگارش

دکتر سینا بهرامسری

۱۳۹۸

کد بهسان

۲۹۹۷

تقدیم به

این پایان نامه را به پدر و مادرم ، اساتید عزیز و برادر مهربانم تقدیم میکنم، امیدوارم قادر به درک زیبایی های وجودشان باشم .

باتشکر و سپاس فراوان از

از اساتید گرامی جناب آقایان دکتر مدیر و یزدی بسیار سپاسگزارم چراکه بدون راهنمایی های ایشان تامین این پایان نامه بسیار مشکل بود

درضمن کمال تشکر را از پایگاه توسعه تحقیقات باینی بیمارستان ولیعصر دارم

چکیده

هدف: هدف از مطالعه فوق مقایسه تاثیر تجویز پره مدیکیشن دکسمتومیدین و رمیفتانیل و لابتالول قبل از انجام الکتروشوک بر پاسخ های همودینامیک و زمان تشنج در بیماران سایکوتیک بود.

روش اجرا: مطالعه کارآزمایی بالینی دوسوکوربود و تعداد ۱۴۴ بیمار کاندید ECT شدند. بیماران به صورت تصادفی بلوکه ای به ۴ گروه تقسیم شدند. در گروه دکسمتومیدین دارو با دوز ۰/۵ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم و در گروه لابتالول با دوز ۰/۲ میلیگرم در کیلوگرم و در گروه رمیفتانیل با دوز ۱ میکروگرم در کیلوگرم و در گروه پلاسبو هم ۲۰ میلی لیتر نرمال سالین داده شد. به فاصله هر ۵ دقیقه تا هنگام انتقال بیمار به بخش، میانگین فشار خون شریانی و ضربان قلب و اشباع اکسیژن شریانی بیماران ثبت گردید. مدت زمان ریکاوری، مدت زمان تشنج و میزان رضایتمندی بیمار ثبت گردید. سپس داده ها توسط نرم افزار spss ۲۰ آنالیز گردید.

نتایج: فشار خون و ضربان قلب در گروه دکسمتومیدین کمتر از سایر گروه ها بود ($p=0/0001$). مدت زمان ریکاوری در گروه رمیفتانیل کمتر از سایر گروهها و بیشترین مدت زمان ریکاوری برای گروه دکسمتومیدین بود ($p=0/0001$). مدت زمان تشنج در گروه دکسمتومیدین کمتر بود ($p=0/0001$). بیشترین میزان رضایتمندی در گروه دکسمتومیدین بود ($p=0/0001$)

بحث و نتیجه گیری:

دکسمتومیدین با دارا بودن بالاترین رضایتمندی در بیماران و عدم ایجاد اختلال همودینامیک نیازمند به اقدام درمانی می تواند گزینه مناسبی در بیماران کاندید الکتروشوک باشد البته این دارو تا حدودی سبب افزایش مدت ریکاوری می گردد، همچنین رمیفتانیل نیز گزینه خوبی برای استفاده در هنگام اینداکشن بیهوشی برای ECT است و میزان رضایتمندی بیماران نسبت به آن در درجه دوم بعد از دکسمتومیدین قرار دارد و در مطالعه ما اختلال همودینامیک نیازمند اقدام درمانی تولید نکرد. لذا به نظر ما هریک از این دو دارو بسته به تشخیص متخصص بیهوشی و دردسترس بودن میتوانند گزینه مناسبی جهت استفاده در ECT باشند.

واژگان کلیدی: پره مدیکیشن - دکسمتومیدین - رمیفتانیل - لابتالول - الکتروشوک - پاسخ های

همودینامیک